

Regularyzacja w modelu regresji

Krzysztof Rudaś

Bootcamp Data Science

Model regresji liniowej

$$y_i = \beta_0 + \beta_1 x_{i1} + \beta_2 x_{i2} + \dots + \beta_{p-1} x_{i(p-1)} + \epsilon_i,$$

gdzie $\epsilon_i \sim \mathcal{N}(0, \sigma)$.

Zapis macierzowy:

$$\mathbf{y} = \mathbf{X}\boldsymbol{\beta} + \boldsymbol{\epsilon},$$

gdzie

$$\mathbf{y} = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \dots \\ y_n \end{bmatrix}, \quad \mathbf{X} = \begin{bmatrix} 1 & x_{11} & x_{12} & \dots & x_{1(p-1)} \\ 1 & x_{21} & x_{22} & \dots & x_{2(p-1)} \\ 1 & \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ 1 & x_{n1} & x_{n2} & \dots & x_{n(p-1)} \end{bmatrix},$$

$$\boldsymbol{\beta}^T = (\beta_0, \beta_1, \dots, \beta_{p-1})^T \text{ oraz } \boldsymbol{\epsilon}^T = (\epsilon_1, \epsilon_2, \dots, \epsilon_n)^T.$$

Model regresji liniowej

Cel: Przy użyciu $(x_{11}, x_{12}, \dots, x_{1(p-1)}, y_1), \dots, (x_{n1}, x_{n2}, \dots, x_{n(p-1)}, y_n)$, wyznaczyć współczynniki b_0, b_1, \dots, b_{p-1} tak, aby

$$y_i \approx b_0 + b_1 x_{i1} + b_2 x_{i2} + \dots + b_{p-1} x_{i(p-1)}$$

Funkcja kryterialna:

$$\begin{aligned} \mathbf{b} &= \operatorname{argmin}_{\mathbf{b}} \sum_{i=1}^n (y_i - \hat{y}_i)^2 \\ &= \operatorname{argmin}_{\mathbf{b}} \sum_{i=1}^n (y_i - \mathbf{X}_i \beta)^2, \end{aligned}$$

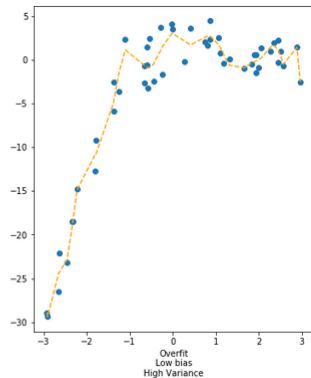
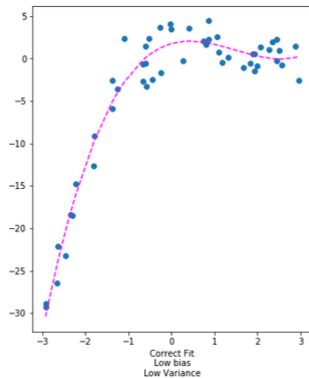
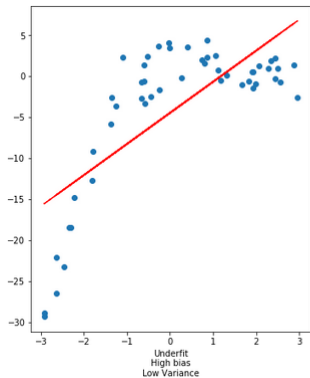
wówczas

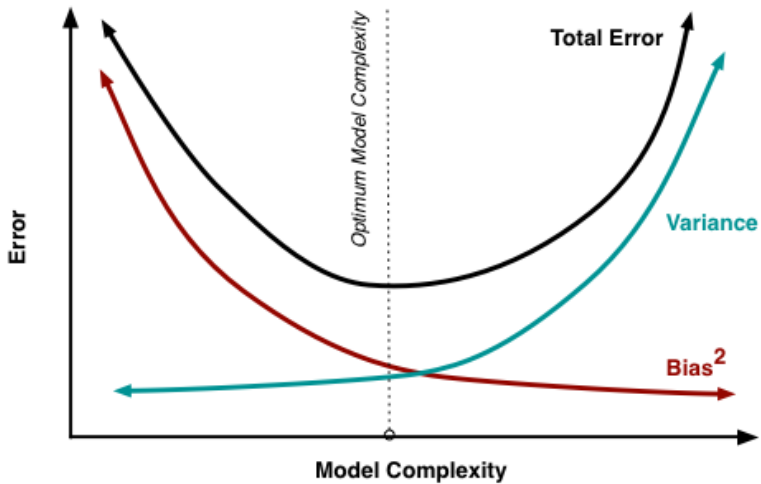
$$\mathbf{b} = (\mathbf{X}'\mathbf{X})^{-1}\mathbf{X}'\mathbf{y}$$

Kompromis między obciążeniem a wariancją (ang. *bias–variance tradeoff*)

Obciążenie (ang. *bias*) — odnosi się do błędu wynikającego z uproszczonych założeń modelu dotyczących dopasowania danych. Wysokie obciążenie oznacza, że model nie jest w stanie uchwycić wzorców w danych, co powoduje niedopasowanie/niedouczenie (ang. *under-fitting*).

Wariancja (ang. *variance*) - odnosi się do błędu spowodowanego złożonym modelem próbującym dopasować dane. Duża wariancja oznacza, że model przechodzi przez większość punktów danych i powoduje nadmierne dopasowanie do danych (ang. *over-fitting*).

Źródło: <http://scott.fortmann-roe.com/docs/BiasVariance.html>

Zbyt duża liczba zmiennych w modelu może prowadzić do **przeuczenia modelu**, co w terminologii statystycznej prowadzi do dużej wartości wariancji estymatora przy małym błędzie dopasowania.

Co zrobić aby uniknąć przeuczenia modelu?

- **regularyzacja** oparta o karę za wielkość współczynników w modelu, m.in. regularyzacja grzbietowa, Lasso i Elastic Net.
- **wybór zmiennych**, m.in. z użyciem kryteriów AIC i BIC,
- **redukcja wymiaru** zmiennych niezależnych przez zastosowanie techniki PCA lub PCR.

Regularyzacja jest techniką, która jest wykorzystywana do budowania **oszczędnych** modeli, w rozumieniu obecności zbyt dużej liczby predyktorów. Przez dużą liczbę predyktorów rozumiemy:

- duża liczba predyktorów to taka, która prowadzi do przeuczenia modelu – nawet tak niewielka liczba jak 10 zmiennych może prowadzić do przeuczenia,
- duża liczba predyktorów to taka, która może prowadzić do problemów z wydajnością obliczeniową – przy obecnych możliwościach komputerów, taka sytuacja może mieć miejsce przy występowaniu milionów lub miliardów cech.

Techniki regularyzacyjne działają poprzez

- karanie wielkości współczynników cech,
- minimalizowanie błędu między przewidywanymi a rzeczywistymi obserwacjami.

Regularyzacja grzbietowa (ang. *Ridge regression*)

Metoda najmniejszych kwadratów z **regularyzacją grzbietową** (inaczej l_2), minimalizuje funkcję kryterialną:

$$\sum_{i=1}^n (y_i - \mathbf{x}_i \beta)^2 + \alpha \sum_{i=1}^{p-1} \beta_i^2,$$

gdzie α jest parametrem sterującym metody (siłą regularyzacji), $\alpha \geq 0$ oraz $\sum_{i=1}^{p-1} \beta_i^2 = \|\beta\|_2^2$ jest normą l_2 .

Parametr α kontroluje jak silnie współczynniki modelu są ściągane do 0.

- dla $\alpha = 0$: problem uprasza się do zwykłej regresji,
- dla $\alpha \rightarrow +\infty$: współczynniki β_i „kurczą” się do zera.

Uwaga: Regresja grzbietowa tworzy modele zawierające wszystkie $p - 1$ predyktorów. Współczynniki β_i kurczą się ze wzrostem α , ale nie muszą osiągać zera.

Regularyzacja Lasso (ang. *Lasso regression*)

Metoda najmniejszych kwadratów z **regularyzacją Lasso** (inaczej l_1), minimalizuje funkcję kryterialną:

$$\sum_{i=1}^n (y_i - \mathbf{x}_i \beta)^2 + \alpha \sum_{i=1}^{p-1} |\beta_i|,$$

gdzie α jest parametrem sterującym metody (siłą regularyzacji), $\alpha \geq 0$ oraz $\sum_{i=1}^{p-1} |\beta_i| = \|\beta\|_1$ jest normą l_1 .

Uwaga: Dla dostatecznie dużych wartości α estymacje niektórych parametrów β_i przyjmują wartości równe 0, stąd regularyzację Lasso często wykorzystuje się do selekcji zmiennych niezależnych.

Porównanie regularyzacji grzbietowej z regularyzacją Lasso

Ridge

- zawiera wszystkie (lub żadne) cechy w modelu, główną zaletą tej regularyzacji jest **ściągnięcie współczynników** (ang. *shrinkage coefficient*),
- używana się głównie do **uniknięcia przeuczenia** modelu, ale z racji, że zawiera wszystkie zmienne z modelu nie jest użyteczna w przypadku, gdy liczbę predyktorów szacuje się milionach/miliardach – zbyt duża złożoność obliczeniowa,
- działa dobrze w obecności **silnie skorelowanych cech**.

Lasso

- regularyzacja Lasso poza **ściągnięcie współczynników**, dokonuje również **selekcji zmiennych**
- często wykorzystywana się do **selekcji zmiennych** w przypadku gdy liczba cech jest rzędu milionów/miliardów.

Inny sposób przedstawienia regularyzacji grzbietowej i Lasso

Metoda najmniejszych kwadratów z **regularyzacją grzbietową**, minimalizuje funkcję kryterialną:

$$\sum_{i=1}^n (y_i - \mathbf{x}_i \beta)^2 \quad \text{gdy} \quad \sum_{i=1}^{p-1} \beta_i^2 < \alpha.$$

Metoda najmniejszych kwadratów z **regularyzacją Lasso**, minimalizuje funkcję kryterialną:

$$\sum_{i=1}^n (y_i - \mathbf{x}_i \beta)^2 \quad \text{gdy} \quad \sum_{i=1}^{p-1} |\beta_i| < \alpha.$$

Fig 1(a): Gradient Descent in 3-dim

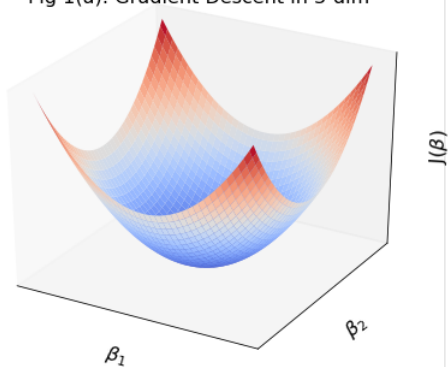
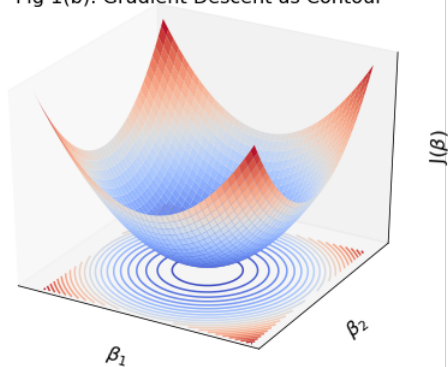
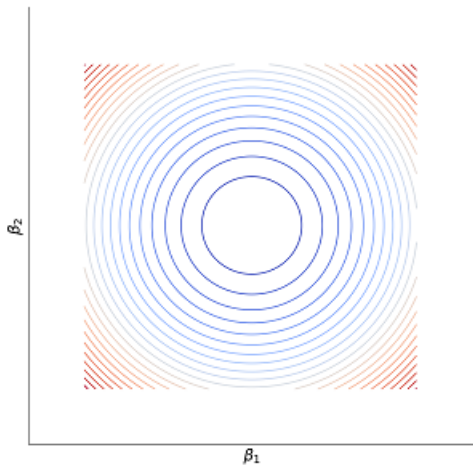

Fig 1(b): Gradient Descent as Contour

Źródło: <https://towardsdatascience.com/regularization-in-machine-learning-connecting-the-dots-c6e030bfadd4>

Źródło: <https://towardsdatascience.com/regularization-in-machine-learning-connecting-the-dots-c6e030bfadd>

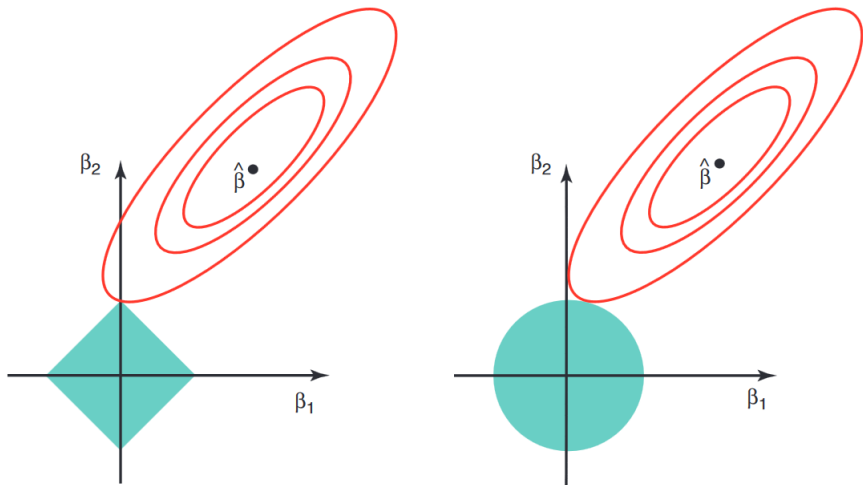

FIGURE 6.7. *Contours of the error and constraint functions for the lasso (left) and ridge regression (right). The solid blue areas are the constraint regions, $|\beta_1| + |\beta_2| \leq s$ and $\beta_1^2 + \beta_2^2 \leq s$, while the red ellipses are the contours of the RSS.*

Regularyzacja Elastic Net (ang. *Elastic Net regression*)

Metoda najmniejszych kwadratów z **regularyzacją Elastic Net**, minimalizuje funkcję kryterialną:

$$\frac{1}{2n} \sum_{i=1}^n (y_i - \mathbf{x}_i \beta)^2 + \alpha \cdot l1_{ratio} \cdot \sum_{i=1}^{p-1} |\beta_i| + \frac{1}{2} \cdot \alpha \cdot (1 - l1_{ratio}) \cdot \sum_{i=1}^{p-1} \beta_i^2.$$

Aby kontrolować karę $l1$ i $l2$ powyższe jest równoważne z

$$a \cdot ||b||_1 + b \cdot ||b||_2^2,$$

gdzie $\alpha = a + b$ i $l1_{ratio} = \frac{a}{a+b}$.

Jednym ze sposobów na uniknięcie przeuczenia modelu jest zbudowanie go na mniejszej liczbie zmiennych.

Jak zredukować liczbę zmiennych w modelu?

- wybór modelu o najniższej wartości kryterium AIC,
- wybór modelu o najniższej wartości kryterium BIC.

Kryterium Akaike (ang. *Akaike Information Criterion*):

$$\text{AIC} = -2 \ln L + 2p$$

Kryterium Schwarza (ang. *Bayesian Information Criterion*):

$$\text{BIC} = -2 \ln L + \ln(n)p,$$

gdzie p jest liczbą parametrów w modelu, n jest liczbą obserwacji, a L jest funkcją wiarygodności.

Mając dany układ cech dodajemy lub usuwamy jedną cechę, tj. dodajemy cechę nie występującą obecnie w modelu którą w danym momencie uważamy za właściwą, lub usuwamy cechę występującą w modelu, jeżeli uznamy ją w danym momencie za niewskazaną.

- **forward selection** — jest to metoda, która polega na stopniowym dołączaniu do modelu kolejnych zmiennych;
- **backward selection** — jest to metoda, która polega na stopniowym usuwaniu z modelu kolejnych zmiennych.

- Gareth James, Daniela Witten, Trevor Hastie and Robert Tibshirani, An Introduction to Statistical Learning with Applications in R , Springer 2014.
- Trevor Hastie, Robert Tibshirani, Jerome Friedman, The Elements of Statistical Learning, Springer 2009.

Temporary page!

\LaTeX was unable to guess the total number of pages correctly. As there was some unprocessed data that should have been added to the final page this extra page has been added to receive it.

If you rerun the document (without altering it) this surplus page will go away, because \LaTeX now knows how many pages to expect for this document.